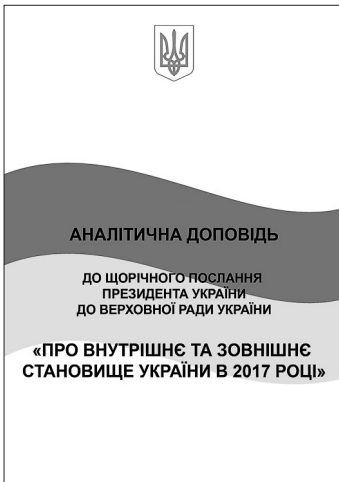

НОВІ ВИДАННЯ НІСД

Аналітична доповідь до Щорічного Послання Президента України до Верховної Ради України «Про внутрішнє та зовнішнє становище України в 2017 році». – К. : НІСД, 2017. – 928 с.

Фундаментальна праця, підготовлена колективом Національного інституту стратегічних досліджень спільно з низкою провідних вітчизняних науковців та експертів, містить аналітичні матеріали до Послання Президента України до Верховної Ради України.

В аналітичній доповіді висвітлено результати досліджень щодо внутрішнього та зовнішнього становища України в 2017 р., яке визначається складною сукупністю факторів, що несуть у собі як загрози й ризики поглиблення кризових явищ, так і можливості для виходу на магістральний шлях національного розвитку. Показано, що в зовнішній і внутрішній політиці України зберігалися тенденції останніх трьох років, які визначали національний

порядок денний: відновлення миру і територіальної цілісності держави; прискорення процесу реформування всіх сфер суспільного життя; усунення загроз для державного суверенітету, які є як ніколи масштабними, діють у багатьох сферах одночасно і мають складний характер. Більшість із них зумовлені агресивною політикою РФ.

Окреслено шляхи політичного порозуміння в державі, координації активної та цілеспрямованої роботи всіх, хто зацікавлений у процвітаючій, мирній і демократичній Україні.

Висвітлено наріжні питання щодо імперативів національної безпеки, необхідної силової протидії та мирних засобів протистояння гібридній агресії Кремля проти України. Значну увагу приділено деокупації і реінтеграції тимчасово окупованих територій Донецької і Луганської областей України та АР Крим. Схарактеризовано зовнішньополітичні пріоритети України, деталізовано головні напрями реалізації внутрішньої політики. Розглянуто питання зміцнення національної ідентичності, розвитку політичної системи, реалізації гуманітарної політики, децентралізації, державної політики у сфері інформаційних відносин.

Визначено проблеми та обґрунтовано пріоритети забезпечення макроекономічної стабілізації і зростання, запропоновано імпульси розвитку реального сектору економіки та енергетичної безпеки. Ґрунтовно досліджено надактуальні на сьогодні питання антикорупційної політики.

Окреслено план подальшого реформування та розвитку, який спирається на твєрезу оцінку складних реалій, у яких нині перебуває Україна, і враховує виклики й можливості, які відкриває майбутнє. Зазначено, що ключову роль для подальшого поступу України мають такі важливі реформи, як пенсійна, медична, освітня, а також запровадження цивілізованого ринку земель сільськогосподарського призначення. У кожній із цих сфер законодавча і виконавча влада повинні створити чіткі та зрозумілі людям принципи й механізми реформування, щоб політичні та управлінські рішення викликали не тривогу, а впевненість у завтрашньому дні й довіру до власної держави.

Горбулін В.П. Хроніки передбачень: 2006–2017 / В.П. Горбулін ; худож.-оформлювач В.М. Карасик. — Харків : Фоліо, 2017. — 255 с.

Світова арена не терпить старих декорацій, оскільки кожен історичний сюжет не живе минулим, він завжди змушує повертатись у майбутнє.

«Хроніки передбачень...» є збіркою новел, які створювалися понад десятиріччя. Їх сукупна цінність значно вища, ніж кожної окремо. Зібрані разом, вони нагадують «віртуальну екскурсію» у другу половину історичного періоду незалежності України і водночас надають унікальну можливість наживо доторкнутись до майбутнього.

Кожна окрема новела Володимира Горбуліна вже мала свого читача. Автор обережно попереджав про загрози, про «братів-ворогів», врешті-решт, про війну. Кожен, хто зумів почути автора, був забезпечений, бо наперед поінформований. Але чи всі почули? Чи всі, хто почув, повірили? Чи всі, хто повірив, запобігли небезпеці? Чи таким неспростовним є твердження про відсутність пророків у своїй країні?

З точністю, притаманною доктору технічних наук, автор конструює архітектуру найновітнішої історії світу і водночас із високою журналістською майстерністю проводить цікаві історичні паралелі, створюючи дизайн майбуття. Для тих, хто звик до беззаперечної логіки, когнітивні конструкції Володимира Горбуліна стануть бездоганним «геополітичним кресленням». Ті, хто більше звик довіряти почуттям, матимуть змогу відчутти емоційне сприйняття гібридного світу «від Горбуліна».

Для декого автор книги буде однодумцем, для декого — палким опонентом. Втім, «Хроніки передбачень...» є запрошенням не лише до інтелектуального дискусійного клубу, а передусім до співтворчості майбутнього світоустрою.

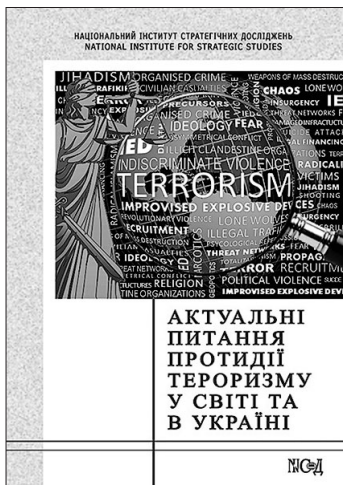
Власюк О.С. Кремлівська агресія проти України: роздуми в контексті війни : монографія / О.С. Власюк, С.В. Кононенко. — К. : НІСД, 2017. — 304 с.

Монографію присвячено актуальним питанням національної безпеки та зовнішньої політики України. Здійснено опис історичної специфіки подій, пов'язаних зі збройним конфліктом на Донбасі й анексією Криму, які тлумачаться під кутом зору їх місця в історії України та значення для подальшої історичної еволюції міжнародних відносин. Авторами визначено три основні сценарії зазначеної еволюції: сценарій «глобального хаосу», сценарій «багатополярності», сценарій «формування міжнародного суспільства навколо євроатлантичного центру сил».

Здійснено опис трьох історичних систем міжнародних відносин. Окремо та під кутом зору національних інтересів України розглянуто сучасну «постбіполярну» систему, а також низку питань, які мають важливе значення для національної безпеки й зовнішньої політики Української держави: роль війни та її гібридних форм у структуризації та реструктуризації міжнародних відносин; союзницькі взаємини «стратегічного партнерства» й особливості стратегічного

партнерства зі Сполученими Штатами Америки; ціннісно-культурні аспекти євроінтеграційного поступу України.

Системно витлумачено специфіку міжнародних відносин та причини збройних конфліктів у геополітичних межах пострадянського простору. На підставі схеми «базис—система—інструмент» виокремлено структурні елементи оновленої моделі української національної безпеки. У традиціях реалізму доводиться, що потенціал України на міжнародній арені, а отже, її спроможність реалізувати власні безпекові пріоритети формується передусім усередині країни.

Актуальні питання протидії тероризму у світі та в Україні : аналіт. доповідь / [Резнікова О.О., Місюра А.О., Дрьомов С.В., Войтовський К.Є.] ; за заг. ред. О.О. Резнікової. — К. : НІСД, 2017. — 60 с.

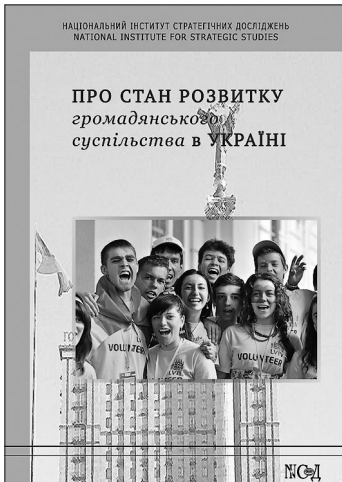
Досліджено актуальні тенденції розвитку міжнародного тероризму, особливості боротьби з тероризмом у сучасному світі, трансформацію характеру терористичної загрози в Україні, механізми забезпечення стійкості держави до такої загрози. Проведено аналіз норм законодавства України, що регулює правовідносини у сфері протидії тероризму; виявлено низку недоліків, які негативно впливають на ефективність загальнодержавної системи боротьби з цією злочинною діяльністю, та визначено шляхи вдосконалення відповідного законодавства.

Для України проблематика протидії тероризму набула особливої актуальності з початком агресії з боку Російської Федерації, яка порушила територіальну цілісність нашої держави, загрожує її незалежності та нині є основним джерелом терористичної загрози.

Складна ситуація, в якій опинилася наша країна, спонукає до пошуку нових рішень, удосконалення та розвитку вітчизняної антитерористичної системи. Розроблення нових концептуальних засад протидії терористичній діяльності у контексті підвищення національної стійкості до загроз такого типу має стати важливим елементом підвищення ефективності системи забезпечення національної безпеки в цілому.

На основі проведеного аналізу, за результатами дослідження відповідного досвіду передових країн підготовлено конкретні пропозиції щодо врегулювання окремих проблемних питань у сфері боротьби з тероризмом та вдосконалення вітчизняної антитерористичної системи.

Розраховано на експертів, науковців, фахівців у галузі національної безпеки, суб'єктів владних повноважень, представників громадських організацій, усіх, хто цікавиться проблемами протидії тероризму. Аналітична доповідь також може стати в нагоді під час розроблення та ухвалення законодавчих актів, що регулюватимуть правовідносини у цій сфері.

**Про стан розвитку громадянського суспільства в Україні :
аналіт. доповідь / [Яблонський В.М., Балакірєва О.М., Бондар Т.В.
та ін.] ; за заг. ред. О.А. Корнієвського. —
К. : НІСД, 2017. — 56 с.**

В аналітичній доповіді відслідковуються тенденції та проблематика цього сектору. Авторський колектив сфокусував увагу як на позитивних змінах, так і на перепонах, інерційних явищах, що уповільнюють розвиток громадянського суспільства в умовах неоголошеної російської гібридної агресії проти України.

Структурно доповідь побудована таким чином, щоб максимально представити динаміку змін суспільних настроїв після перемоги Революції гідності, особливості нинішнього стану взаємодії органів влади та громадських об'єднань, а також зміни політико-правового середовища та їх впливу на розвиток громадянського суспільства.

Зазначається, що падіння рівня життя є чинником негативної консолідації населення України не тільки на регіональному рівні, а й серед різних вікових груп. Стрімке погіршення матеріального добробуту зумовлює зростання протестного потенціалу. За таких умов необхідним є моніторинг суспільних процесів і громадської активності, а також можливостей залучення громадян до вироблення та реалізації публічної політики.

У площині взаємодії органів державної влади та інститутів громадянського суспільства наголошується, що найгострішою є потреба налагодити таке співробітництво у питаннях, пов'язаних із захистом прав і підтримкою двох нових чисельних соціальних груп, які виникли в Україні внаслідок війни, — учасники бойових дій та їхні родини, а також постраждали від бойових дій, зокрема внутрішньо переміщені особи.

Перед державою сьогодні стоїть завдання перейти від політики сприяння та створення належних правових умов для діяльності громадянського суспільства до підтримки реально діючих, самоврядних недержавних установ як представницьких інституцій різних соціально-економічних груп. Для цього органи влади мають делегувати їм частину своїх публічних повноважень і забезпечити рівний доступ до надання соціальних та інших суспільно значущих послуг.

Водночас найгострішими проблемами громадського сектору залишаються, з одного боку, обмеженість джерел фінансування, а з іншого — питання фінансової звітності громадських організацій. Автори доповіді акцентують увагу на необхідності скасування електронного декларування для представників громадських об'єднань та знаходження компромісного варіанту щодо їх звітності.

**Безпекові виміри освітньої політики: світовий досвід та українські реалії :
аналіт. доповідь / [Іщенко А.Ю., Зубченко С.О., Карпенко М.М.,
Лозовий В.С., Черненко Т.В.]. – К. : НІСД, 2017. – 44 с.**

В аналітичній доповіді обґрунтовано висновок про те, що військова сила вже не є достатньою умовою для гарантування безпеки держави, і що національна безпека нині тісно пов'язана з людським капіталом, рівень розвитку якого визначається станом системи освіти. Під час розробки питання про вплив освіти на національну безпеку йдеться не про мілітаризацію чи примітивну «патріотизацію» освіти, а саме про забезпечення ключових умов для збереження й примноження людського капіталу, поліпшення стану захищеності держави та суспільства від актуальних і потенційних загроз.

Висвітлено проблему визначення критеріїв національної безпеки в освітній сфері, які повинні забезпечувати можливість перевірки й оцінювання відповідності результатів функціонування освітньої системи потребам національної безпеки. Запропоновано ключові освітні показники безпекового аудиту.

Проаналізовано проблемні моменти нового Закону України «Про освіту» в контексті питань національної безпеки. Визначено актуальність та перспективи впровадження нових форм освіти як чинника модернізації освітньої системи відповідно до потреб економіки і національної безпеки. Досліджено роль інтеграції науки й освіти як безпекового чинника. Розглянуто динаміку стану освіти на тимчасово окупованих територіях, діяльність української влади та громадськості з мінімізації негативних наслідків окупації, запропоновано перспективні напрями подальшої роботи для подолання впливу російської агресії на вітчизняну систему освіти.

Окреслено найбільш значущі у безпековому вимірі освітні напрями: збереження високих показників охоплення освітою при поліпшенні її якості; покращення стану вивчення пріоритетних груп навчальних дисциплін; розширення сфери вживання української мови; посилення європейського освітнього компоненту: європейська історія, правова, політична система ЄС, європейські цінності тощо; опанування підприємницьких навичок, заохочення ініціативності; оновлення форм і змісту освіти з метою кращої підготовки молодих громадян до ефективної праці та захисту України; активне впровадження медіаосвіти як засобу підвищення рівня підготовки до самостійного життя і одночасно протидії інформаційній агресії; коригування структури підготовки відповідно до потреб національної економіки. Запропоновано конкретні заходи освітньої політики, спрямовані на зміцнення національної безпеки України.